

ת"פ (אילת) 65211-06-23 - מדינת ישראל נ' פריד טוטנגי

ת"פ (אילת) 65211-06-23 - מדינת ישראל נ' פריד טוטנגישלום אילת

ת"פ (אילת) 65211-06-23

מדינת ישראל

נגד

פריד טוטנגי

ע"י ב"כ עו"ד אסף לוי

בית משפט השלום באילת

[21.07.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם פריד טוטנגי (להלן: הנאשם) הורשע בעובדותיהם של ארבעה כתבי אישום, במסגרתם יוחסו לו עבירות של פגיעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין (4 עבירות), היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, והשחתת פני מקרקעין לפי סעיף 196 לחוק העונשין (7 עבירות).

2. הנאשם כבר, בתחילה, באשמתו אשר לכתב האישום שייחס לו עבירות של פגיעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין שלא כדין (2 עבירות) (להלן: התיק העיקרי).

3. בהתאם לכפירת הנאשם במיוחס לו, התקיים משפט. בהכרעת דין שנתנה ביום 7.3.2024, הורשע הנאשם במיוחס לו.

4. בישיבת יום 27.3.2024 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדותיהם של שלושה כתבי אישום נוספים, והורשע בעבירות שיוחסו לו במסגרתם. עוד באותה ישיבה, הופנה הנאשם לתסקיר שירות המבחן ביחס לעונש. על פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי, באישום הראשון, בתאריך 22.6.2023, בשעה 11:32 לערך, שהה הנאשם במבנה נטוש, כשהוא נושא בכיסו סכין בעלת להב מקובע שאורכו כ 10 ס"מ (להלן: הסכין). כתב האישום מספר כי באותן הנסיבות צרך הנאשם סם, שטיבו איננו ידוע, וסיפק ממנו ל י.ב. (להלן: המתלונן) ולאחרים, בתמורה שהללו יספקו לנאשם סם מסוכן מסוג פנטניל.

המתלונן והאחרים עזבו את המבנה, ומששבו אליו, שאל אותם הנאשם אם הביאו את הסם. בתגובה החלו המתלונן והאחרים לצעוק על הנאשם ודרשו ממנו להסתלק מהמקום. לאחר מכן ירדו לקומה התחתונה. כתב האישום מפרט כי הנאשם החל לרוץ אחר המתלונן, וכשהשיגו, נטל את הסכין שהיה מונח בכיסו, ודקר את המתלונן בכתפו וגרם לו לפצע חדירה וחבלה. כתוצאה מכך, פונה המתלונן באמבולנס לבית חולים, שם נזקק לטיפול רפואי.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 11.2.2023 בשעה 22:12 לערך, ברחוב דרך מצרים באילת החזיק הנאשם בסכין בעלת להב מתקבע באורך של כ 7 ס"מ, מבלי שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. 5. על פי כתב אישום נוסף (ת"פ 47033-01-23) בתאריך 26.8.2022 בסמוך לשעה 02:53 ריסס הנאשם כתובת גרפיטי על קיר מינימרקט באילת "אלכסיי האלוהים של האלתים הזדיין עם נופר". בהמשך ריסס הנאשם כתובת גרפיטי נוספת על שמשות בית עסק בשם "תיק תק" וכתב "אלי לנקרי". מספר שעות לאחר מכן, החזיק הנאשם סכין שלא כדין. באישום נוסף הורשע הנאשם בכך שריסס את המשפט "אלכסיי רוזנצוב האלוהים של האילתים" על קיר חברת החשמל בעיר.

6. כתב אישום נוסף (ת"פ 52599-03-23) מתאר בין התאריכים 15.7.2022 - 19.7.2022 ריסס הנאשם על חלון בנק לאומי באילת "אלכסיי קוזודוב האלוהים של האילתים".

7. במסגרת ת"פ 1327-02-23 הורשע הנאשם בחמישה אישומים, במסגרתם הורשע בחמש עבירות של השחתת פני מקרקעין, בכך שריסס כתובות גרפיטי שונות באילת: ביום 26.1.2023 בשעה 02:50 כתב הנאשם על קיר הכניסה להיכל בית משפט השלום באילת "ליז הזדיינה עם אלכסיי", ובמקום אחר באותו מבנה כתב "אלכסיי קוזודוב האלוהים של האילתים". הנאשם ריסס בשלושה מקומות שונים נוספים כתובת זו.

בתאריך 24.7.2022 בסמוך לשעה 00:09 בתחנה המרכזית באילת ביקש המאבטח ודים גרישנקו מהנאשם לעזוב את המתחם. בתגובה לכך נכנס הנאשם לשירותים ונעל עצמו בפנים, תלש את מיכל המים שמעל האסלה וגרם לנזק בסך 650 ₪. בחיפוש שנערך לנאשם על ידי שוטרים שהוזעקו למקום עלה כי הנאשם החזיק סכין שלא כדין.

8. ביום 20.6.2024 טענו הצדדים לעונש, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. התסקיר לא בא בהמלצה שיקומית או טיפולית.

9. התביעה בטעוניה לעונש ביקשה לקבוע לא פחות מארבעה מתחמי ענישה שונים, וארבעה עונשים שונים. ביחס לתיק העיקרי ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל ולהשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. ביחס לת"פ 47033-01-23 ביקשה התביעה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר, ולהטיל עליו "6 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש אחר שיושת עליו". באשר לת"פ 1327-02-23 טענה התביעה כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 7 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ולהשית על הנאשם 7 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש שיושת עליו. בנוגע לת"פ 52599-03-23 טענה המאשימה כי המתחם הוא מאסר מותנה.

התביעה ביקשה להפעיל מאסר מותנה שעומד לחובת הנאשם במצטבר לכל עונש שיושת עליו, וכן להשית עליו מאסרים מותנים ביחס לכל העבירות בהן הורשע, לרבות מאסר מותנה של שנה בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין.

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, שהם שלמות גופו ובטחונו של אדם, והגנה על שלום הציבור ושלטון החוק. לשיטת התביעה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא גבוהה נוכח מעשיו האלימים של הנאשם כלפי המתלונן, והנזק שנגרם לו. עוד טענה המאשימה כי הנאשם מחזיק סכינים שלא כדין באופן תדיר, ומסוכנותו באה לידי מימוש כאשר ביצע שימוש בסכין ותקף את המתלונן. המאשימה טענה כי הנאשם ביצע את העבירות שעניינן השחתת פני מקרקעין ברצף, ללא כל סיבה; היא ראתה רמז לכך שהנאשם לא מכבד את שלטון החוק, בכך שהוא ריסס כתובת גרפיטי על קיר בית המשפט. התביעה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעמדתה העונשית.

ביחס למיקום עונשו של הנאשם בגדרי מתחמי הענישה שנתבקשו (ולמעשה - העונשים השונים שהתבקשו) טענה התביעה כי מדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי, מבצע עבירות על רקע שימוש בסמים, ושירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בפרט בתחום האלימות והסמים.

10. ההגנה ביקשה לקבוע מתחם ענישה כולל ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם, הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. ההגנה לא חלקה שיש להפעיל את המאסר המותנה העומד לחובת הנאשם, אך טענה שיש לעשות כן בחופף לעונש שיושת עליו. ההגנה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, וטענה כי עבירת הפגיעה בוצעה על רקע סכסוך סמים בין דרי רחוב; עוד טענה ההגנה כי הנאשם הוא דר רחוב אשר כל מרכולתו בידיו, ועל כן מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של החזקת סכין היא לא גבוהה.

ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן, שחי ברחוב שנים רבות, מוכר למערכת הפסיכיאטרית, ומנהל אורח חיים הישרדותי. עוד הטעימה ההגנה כי בסופו של דבר לקח הנאשם אחריות על מעשיו, גם בתיקים שצרף, ובכך חסך זמן שיפוטי. ההגנה ביקשה שלא להשית על הנאשם רכיב כספי והוסיפה "... אי היכולת שלו לשלם מאומה אפילו לא 10 שקלים כי אין לו, הוא דר רחוב וחי מהיד לפה ונסיבות חיי לא פשוטות בכלל...".

11. הנאשם אמר בדברו האחרון לעונש: "אני מתחרט על מה שעשיתי זה לא היה מעשה חכם. אני צופה להשתפר בעתיד".

מתחם העונש ההולם

12. בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) אני קובע כי יש לראות בעבירות שביצע הנאשם שני אירועים, ובהתאם לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים. על פי מבחן הקשר ההדוק, קשר בין עבירות יימצא "כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)". במקרה דנא, העבירה של פגיעה כשעברייני מזוין לא היתה חלק מתכנית עבריינית, אלא חריגה ונפרדת ממנה. ביחס ליתר העבירות: החזקת סכין שלא כדין והשחתת פני מקרקעין, הרי שמדובר בעבירות כמעט זהות לחלוטין, שבוצעו בטווח זמן של מספר חודשים, ומקיימות אירוע אחד כולל.

13. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה של פגיעה כשהעברייני מזוין הם שמירה על שלמות גופו ובטחונו של המתלונן. הערכים המוגנים שעומדים בבסיס עבירה של החזקת סכין שלא כדין עניינם בשמירה על שלטון החוק. עוד פגע הנאשם ברכוש הציבורי בכך ששבר אסלה ציבורית וכן בהשחתת פני מקרקעין במקומות שונים באילת על ידי ריסוס גרפיטי.

14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא ביחס לאירוע הראשון היא בינונית; הנאשם בגין ויכוח על ענייני סמים מסוכנים, רץ אחר המתלונן, ודקר אותו בכתפו; למתלונן נגרמה חבלה בדמות, בין היתר, פצע חדירה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים אשר לאירוע השני אף היא בינונית; מדובר על הנאשם שהורשע בארבע עבירות של החזקת סכין שלא כדין, ורצף ביצוע העבירות מגביר את עוצמת הפגיעה; זה הדין גם ביחס להשחתת פני המקרקעין.

15. הצדדים הגישו פסיקה ביחס למדיניות הענישה הנהוגה. ראיתי להתייחס לחלקה וכן לפסיקה נוספת כמפורט להלן.

§ רע"פ 1297/22 ממנ' נ' מדינת ישראל (1.3.2022): נדחתה בקשת ערעור של מבקש אשר הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, על המבקש, בעל עבר פלילי, נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בדרך של עבודות שירות; 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪. ערעורו של המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, ובית המשפט העליון קבע כי: "המבקש הורשע בהחזקת סכין שאורכה למעלה מ-15 ס"מ, כשלחובתו שתי הרשעות, אחת מהן בדקירת אדם במהלך תגרה". בנסיבות אלו אין הצדקה להתעבות ערכאת הערעור.

§ ת"פ (ק"ש) 57724-11-21 מדינת ישראל נ' בן יצחק (1.5.2022): הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פציעה כשהעברייין מזוין בכך שתקף את המתלונן בשתי מכות אגרופ וכן חבט בראשו בבקבוק בירה שהתנפץ וגרם לחתך באוזנו של המתלונן. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו 34 חודשי מאסר הפועל, הפעלת מאסר מותנה של חודשים כך שירצה 36 חודשי מאסר, מאסר מותנה, הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪, וכן התחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך 3,000 ₪ (ערעור שהגיש המערער נמחק על ידו בהמלצת בית המשפט המחוזי).

§ ת"פ (ב"ש) 46974-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני (26.11.2014) : הנאשם הורשע על פי הודעתו בעבירה של פציעה כשהעברייין מזוין בכך שפצע את אחיו בכתפו וגרם לו לחתך באמצעות שבר זכוכית. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים כך שבפועל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל וכן הוטלו מאסרים מותנים.

§ רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021): נדחתה בקשת ערעורו של המבקש שהורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שדקר פעמיים את המתלונן באמצעות חפץ חד באופן שהוביל לפציעה עמוקה בבטנו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. משיקולי שיקום, סטה בית המשפט לקולא מהמתחם וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, צו מבחן למשך שנה, קנס בסך 1,500 ₪ ופיצוי של 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על גזר הדין, וקבע כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם צריך להיות 12 חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע כי המבקש ירצה 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, באופן החורג לקולא "במקצת" ממתחם העונש ההולם. בית המשפט העליון לא מצא להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא וקבע כי למרות עברו הפלילי של הנאשם, אשר ריצה בעבר עונש מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה, לא היה בכך "להרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירת אלימות".

§ רע"פ 9157/20 גרוסברג נ' מדינת ישראל (27.4.2020): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות של נשיאת נשק קר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, ללא עבר פלילי, הושתו 12 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי פסק הדין של בית משפט השלום מבוסס ומנומק היטב. בית המשפט העליון קבע כי לא נטען כי מתחם העונש ההולם שנקבע או העונש שהושת, סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת ובקשת הערעור נדחתה.

§ ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014): המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות כשהעברייין נושא נשק קר בכך שנגח בראשו של המתלונן, כופף את ראשו ודקר אותו באמצעות מספריים שלוש פעמים במקומות שונים בגופו. כתוצאה מהדקירות נפגע המתלונן בין היתר בטחול. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם גם בעבודות שירות, לבין ארבע שנות מאסר. על המשיב, אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה ונכונות לפיצוי המתלונן, הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 1,500 למתלונן. בית המשפט העליון סבר כי לא ניתן לומר כי העונש שהושת על המשיב סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת אך החמיר מעט ברכיב המאסר המותנה כך שבגדרו של התנאי תבוא כל עבירת אלימות (ולא כפי שנקבע - עבירת האלימות בה הורשע).

§ ע"פ (ת"א) 46390-04-18 שושני נ' מדינת ישראל (9.7.2018): המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ובעבירה של פגיעה כשהעברייין מזויין בכך שתקף את המתלונן באמצעות מוט ברזל מספר מכות בראשו, ופגע במתלונן שניסה להימלט ממנו באמצעות רכבו בשוק רגל שמאל והפילו ארצה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך ₪ 2,000 ופיצוי למתלונן בסך ₪ 4,000. המשיב חזר בו מערעורו על הכרעת הדין, לעניין העונש, הסכימו הצדדים להקל בענישה כך שתעמוד על שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכך קבע בית המשפט המחוזי.

§ רע"פ 1529/20 אל סיד נ' מדינת ישראל (15.3.2020): נדחה ערעורו של מבקש שהורשע בעבירות איומים, פגיעה כשהעברייין מזויין ואחזקת סכין בכך שהמבקש איים על המתלונן, המתלונן סתר לו ודחף אותו, ובתגובה דקר המבקש את המתלונן באזור המפשעה ופצע אותו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון על חומרת מתחם הענישה ועל חומרת עונשו נדחו.

§ ע"פ (חיפה) 25963-04-17 חסנין נ' מדינת ישראל (8.6.2017): ערעורו של המערער על חומרת עונשו התקבל חלקית. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של פגיעה והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה בכך שהחל תגרה, פצע את המתלונן באמצעות סכין יפנית בראשו ובפניו מספר פעמים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה ופיצוי למתלונן. על המערער, בעל עבר פלילי מכביד ורלוונטי, נגזרו 26 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה בן 18 חודשים כך שבסך הכול היה על המערער לרצות 44 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, ופיצוי בסך ₪ 25,000 למתלונן. בית המשפט המחוזי, אשר קבע כי לא נפל כל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא, החליט להקל במעט על המערער עקב נסיבות חייו המורכבות וקבע כי מתוך 18 חודשי המאסר המותנה שהופעל, יהיו 4 חודשים בחופף למאסר שהוטל על המערער בתיק זה, כך שבסך הכול על ירצה המערער 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

- § ת"פ (ב"ש) 51288-08-19 מדינת ישראל נ' רדצ'נקו (19.2.2020): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה כשהעבריין מזוין ובהחזקת סכין בכך שדקר את המתלונן באמת ידו הימנית. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, אשר לו עבר פלילי רלוונטי אשר סובל מבעיה נפשית הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה (חודשיים בחופף ו- 3 חודשים במצטבר) ובסך הכול 21 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן.
16. לאור האמור לעיל, נוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות, ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, ביחס לאישום הראשון, נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. מתחם הענישה ביחס לאירוע השני נע בין מספר בודד של חודשי מאסר, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- העונש המתאים לנאשם
17. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות שיוחסו לו במסגרת התיק העיקרי. לאחר הרשעתו וטרם הטיעונים לעונש, ביקש הנאשם לצרף את כלל תיקיו הפתוחים להליך העיקרי, מתוך כוונה "לנקות שולחן". אין להתעלם מן העובדה, כי על אף שנשמעו עדים בתיק העיקרי, נחסך זמן שיפוטי בעצם צירוף תיקיו האחרים של הנאשם ויש לתת משקל לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, על אף שהדבר נעשה לאחר הרשעתו.
18. לנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות רבות שעניינן החזקת סכין שלא כדין, היזק לרכוש במזיד והחזקת סם לצריכה עצמית. נגד הנאשם אף תלוי ועומד מאסר מותנה בן ארבעה חודשים, שהינו חב הפעלה. עם זאת, ולמרות שאין בנסיבות חייו של הנאשם בכדי להצדיק בשום אופן את ביצוע העבירות המיוחסות לו, הרי שלמקרא התסקיר מתגלות נסיבות אישיות קשות ומורכבות.
19. עיון בתסקיר שהוגש לעונש מלמד כי לנאשם, צעיר כבן 28, סיפור חיים קשה; הנאשם הינו דר רחוב מעל ל 7 שנים, ומנהל אורח חיים התמכרותי. הנאשם איננו עובד ומתפרנס מאיסוף בקבוקים ונדבות ברחוב. לנאשם רקע משפחתי מורכב והוא החל להשתמש בסמים כבר בשנות העשרה לחייו. בתסקיר צוין כי עובר למעצרו צרך הנאשם סמים באופן אינטנסיבי (ולא ניתן להתעלם מהרקע לביצוע העבירות המצוין בעובדות כתב האישום). על אף שהוצע לנאשם, לא פעם, טיפול במסגרת ההליכים שהתנהלו נגדו, לא קידם זאת, וביטא נכונות מילולית בלבד. והנה, דווקא מאז מעצרו הנוכחי בתיק העיקרי, מצוי הנאשם במסגרת מאורגנת כשאינו צורך סמים, נמצא במעקב של גורמים טיפוליים בשב"ס, ונראה כי בניגוד לאורח החיים ההישרדותי מחוץ לכותלי המעצר, כעת זוכה לתנאי מחיה הולמים, ואף משולב בתעסוקה. שירות המבחן ציין בתסקיר כי "מצבו כיום במסגרת המעצר הינו חיובי ותקין וזאת בניגוד לחייו ההישרדותיים ברחוב". לא בכדי התקשה אף הסניגור לזהות את מרשו כשהובא האחרון לשמיעת הטיעונים לעונש. הנאשם נראה במצב טוב יותר באופן משמעותי, מבעבר.
- מצערת העובדה כי דווקא מעצרו של הנאשם, הוא שגרם לשיפור מעמדו ותנאיו באופן משמעותי. יש לקוות כי הנאשם ישכיל זו הפעם להיעזר ביד המושטת לו באמצעות שילובו בטיפול בין כתלי הכלא ובניית תכנית שיקום לעתיד, וליווי אף לאחר שחרורו מהמאסר.
20. מצאתי כי יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר נראה כי היתה להן השפעה על ביצוע העבירות המיוחסות לו, כשיקול לקולא בעת גזירת עונשו במתחמים שקבעתי.
21. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוארך ביום 12.12.2022 במסגרת ת"פ 11377-05-20 וזאת באופן שחודשיים ממנו יצטברו לעונש המאסר שהוטל בתיק זה וחודשיים ירוצו בחופף לו.
- למען הסר ספק, הנאשם ירצה מאסר בן 15 חודשים מיום מעצרו.
- ג. מאסר על תנאי - מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של אלימות מסוג פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו.
- ד. מאסר על תנאי - מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של אלימות נגד רכוש, או עבירת אלימות מסוג עוון, ועבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא כדין תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ שישולם לקורבן העבירה נשוא כתב האישום בתיק העיקרי. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 2.12.2024. המאשימה תגיש לתיק טופס פרטי ניזוק בתוך 14 ימים.
- כל המוצגים יחולטו יושמדו או יושבו לבעליהם בהתאם לשיקול דעת המאשימה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ד, 21 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.